

סדר ה'תלמוד ל'שנה מעבדת כ' אדר א:

על כן עקר העצה לשכח בכל פעם כל מה שעבר עליו, אף-על-פי
 שכבר התחיל אלפים ורבות פעמים אין מספר, רק עתה יתחיל
 מחדש לגמרי להכין ולהזמין את עצמו לעבודתו יתברך בכל מה
 שיוכל, אם לצעק אל השם מעמק הלב כמו שצריך עתה באותה
 שעה, אם להתחיל ללמוד ולהתפלל ולעשות מצוות, אם לשמח את
 עצמו במה שלא עשני גוי כו', וכן בכל מיני עצות לעבודתו
 יתברך עד שעל-ידי-זה ישאר קים בקיום התורה תמיד. כי באמת
 אפלו מי שחטא כל ימיו ושב באחרונה מוחלין לו הכל כמאמר
 רבותינו זכרונם לברכה, מכל שכן מי שכבר התחיל במה פעמים
 לשוב אליו יתברך. ועקר הנפילות וחלישות הדעת מזה שראו
 שכבר נסו את עצמם והתחילו במה פעמים ונפלו הוא רק מעשה
 בעל-דבר שרוצה להסיתם על-ידי-זה ולערבב דעתם ליאש את
 עצמם חס ושלום:

על כן צריכין להזהר מאד לילך בדרך הנ"ל, להתחיל מחדש באיזו
 בחינה שהיא וישכח מדעתו לגמרי כל מה שעבר עליו, וכל
 ההתחלות שהתחיל עד עתה לא יעלה לו מן החשבון כלל, רק
 עתה צריך להתחיל מחדש לגמרי וכן לעולם, עד שיזכה לתשובה
 שלמה ולהתחיל ולגמר בשלמות כראוי. וכשיזכה להתחיל בכל
 הנ"ל, אזי זוכה על-ידי-זה לדברים גבוהים ועליונים מאד. כי
 נמשך הארה משלש פעמים שם אקיק ופעם אחת שם הויה
 שהודיע השם יתברך למשה רבנו, עליו השלום, בעת ששאל
 אותו "ואמרו לי מה שמו" וכו'. וכן זוכה על-ידי-זה להשיר והנגון
 שיתער לעתיד שהוא פשוט, כפול, משלש, מרבע, ונארג על שם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקסו' - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צדני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"זקק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

הו"ה ברבוע שהוא י"ק יק"ו וכו', במבאר בפנים (הלכות קריאת התורה הלכה ו'):

טו כל אחד מישראל שרוצה לחום על נפשו ולצאת מזחמתו ולהתקרב לצדיקי אמת וכונתו באמת לשוב להשם יתברך, צריך לידע, שבהכרח שיעברו עליו כמה וכמה משברים וגלי הים ובחינות ונסיונות וצרות ואם לא יניח את מקומו בכל מה שיעברו עליו בודאי יזכה לאחרית טוב לנצח. ולכל זה מקבלין כח רק מהצדיק האמת בחינת משה שהוא עושה כמה תחבולות בחכמה נפלאה כדי להחיות ולקיים את כל הנפשות החפצים להתקרב להשם יתברך. שזה בחינת מה שהצדיק מביטל את עצמו לפעמים מהשגתו ומדבקותו בכדי להחיות ולחזק את כל האנשים הפשוטים הבטלים מן התורה וכן את הלומדים בשעה שצריכין לביטל את עצמם. כי בהכרח צריכין לביטל את עצמם לפעמים, כי העבודה צריכה להיות בבחינת רצוא ושוב עיל ונפיק, שזה בחינת כל העליות וירידות שצריכין לעבר על כל אחד. וזה בחינת ההפסקות שבין פרשה לפרשה שבתורה שזה בחינת הבטול שמביטל עצמו הצדיק בכל פעם ומפסיק עצמו מעבודתו, בכדי להחיות ולחזק את כל בחינת הבטלים הנ"ל. וזה מרמז בדברי רבותינו זכרונם לברכה, מה היו הפסקות משמשות לתן רוח למשה וכו' קל וחמר להדיוט הלמד מן ההדיוט וכו'. כי עקר כל ההדיוטות לחזק את עצמם בעת בטולם וירידתן הוא רק על ידי הפסקות הנ"ל. ועל ידי שמחזקין את עצמם בכל מה שעובר עליהם על ידי זה מבררין בחינת עץ הדעת טוב ורע שמשם כל הנסיונות של האדם. ועל ידי זה זוכין לתקון הדעת ועל ידי זה ממילא נתתקנין כל השלשה מחין וזוכין לאמונת

חדוש העולם הזה, וחדוש העולם שלעתיד (שם אות ל"ח):

טז כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנִיחַ כָּל הָעֲלִיּוֹנִים וּמְלֹאכִים וּשְׂרָפִים וְכוּ', וְרוֹצֵה דִיקָא בְּעֲבוּדַת בְּנֵי אָדָם הַגְּשָׁמִיִּים, כֵּן כָּל מַה שֶׁהַמְּדַרְגָּה נְמוּכָה וּפְחוּתָה בְּיוֹתֵר כְּשִׁמְתָּ עוֹרְרִים מִשָּׁם בְּאִיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת כָּל שָׂהוּא נַעֲשֶׂה מִזֶּה שֶׁעֲשׂוּעִים נְפֻלָּאִים לְמַעְלָה בְּבַחֲיִנַת כַּד אֲתִי יִתְרוּ וְכוּ' כִּדִּין אִסְתַּלַּק וְאִתְיַקַּר שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ'. וְעַל כֵּן עַל־יַדֵּי שֶׁהַצְּדִיק הַגָּדוֹל מַעְלָה נְפֻשׁוֹת הַפְּגוּמֹת מְאֹד עַל־יַדֵּי זֶה דִיקָא נַעֲשֶׂה יַחּוּד נְפֻלָּא, וְזֶה סוּד נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ לְאִילָתָא הַמְּבַאֵר בְּזִתְרַהּ הַקָּדוֹשׁ בְּסוּד קְרִיעַת יַם־סוּף. וְעַקֵּר הַיַּחּוּד נַעֲשֶׂה עַל־יַדֵּי שְׁמַמְשִׁיד הַצְּדִיק הָאָרְהַ עַל הַנְּפֻשׁוֹת הַנִּ"ל מְבַחֲיִנַת עֵתִיק שִׁזְהָ בְּבַחֲיִנַת מַה שְׁכָּתוּב שָׁם: "מַה תִּצְעַק אֵלַי" בְּעֵתִיקָא תִלְיָא מְלִתָּא. כִּי מַחְמַת שָׁהֶם חוּלֵי הַנְּפֻשׁ וּפְגוּמִים בְּיוֹתֵר, עַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהוֹשִׁיעֶם כִּי אִם הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר שֶׁיִּכּוֹל לְהָאִיר בָּהֶם מְבַחֲיִנַת גְּבוּהָ מְאֹד שֶׁהוּא אֹרִיתָא דְעֵתִיקָא (הַלְכוֹת נְטִילַת יָדַיִם לְסַעֲדָה הַלְכָה ו' אות מ'):

יז הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת הֵם רַחֲבִים מְאֹד בְּלִי קֵץ וְתַכְלִית (כְּמוֹ שְׁכָּתוּב: "לְכֹל תַּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רַחֲבָה מִצְּוֹתַיךָ מְאֹד") וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגָם, וְעַל־יַדֵּי־זֶה עַקֵּר הַתְּגַבְּרוֹת וְהַתְּחִזְקוֹת עַל־יַדֵּי שִׁיּוּדְעִים שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל. כִּי עַקֵּר הַתְּחִזְקוֹת עַל־יַדֵּי שְׁמַאֲמִינִים בְּהַדְּעַת הַקָּדוֹשׁ שֶׁ שְׂמַאֲרִיר לָנוּ הַצְּדִיק הָאָמֵת שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכוּ', אֲבָל תַּכְפָּר כְּשֶׁבָּאִין עָלָיו קְשִׁיּוֹת, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁקִּשְׁתָּה לּוֹ עַל עֲצָמוֹ עַל שְׂאֵף־עַל־פִּי־כֵן הוּא פְּגוּם וּמְגֻשָּׁם כָּל כָּךְ וְרַחוּק כָּל כָּךְ מְקַדְּשֵׁת הַתּוֹרָה, אֲזִי תַכְפָּר צָרִיךְ לְבָרַח מִכָּל אֵלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת, כִּי אִם יִרְצֶה לְתַרְץ הַקְּשִׁיּוֹת אֲזִי יִכְנַם בְּקְשִׁיּוֹת וּנְפִילוֹת עִמְקוֹת עוֹד יוֹתֵר. עַל כֵּן צָרִיךְ לְשַׁתַּק בְּמַחְשִׁבְתּוֹ וּלְקַיֵּם סִיג לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה, רַק לְהַתְּגַבֵּר בְּכָל עֵז לְחַטָּף

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

איזה נקודות טובות כל מה שיוכל תורה ומצוות ובפרט תפלה ותחנונים ושיחה לפני קונו ולבלי להסתכל על כל מה שעובר עליו. כי צריכין להיות עקשן גדול בעבודת השם, כי באמת אין יודעין כלל רק לקיים כמו שצונו רבנו, וזכרונו לברכה, לבלי ליאש את עצמו בשום אופן כי אין שום יאוש בעולם כלל. רק לכסף ולהשתוק ולצפות בכל עת לישועת השם, כי לגדלתו יתברך אין חקר במבאר מזה עוד הרבה במקומות אחרים (שם אות ס):

יח לפעמים נדמה להאדם השומע או מעין בספרים ורואה להתחזקות, שחזקו אותנו הצדיקים האמתיים ותלמידיהם הבאים אחריהם והודיעו לנו, שאין שום יאוש בעולם ואפלו אם נפל כמו שנפל רחמנא לצלן, אף על פי כן השם אתו ועמו ואצלו וסמוך לו כי "מלא כל הארץ כבודו" וגם משם מצפה השם יתברך לתשובתו באיזה מדרגה שהוא. אך מחמת חלישות הדעת שיש לו ממעשיו שאינם טובים כי ידע אינש בנפשה ונדמה לו שהוא גרוע מן הכל ולא עליו נאמר דברים הללו, הגם כי הצדיקים בארו בפרוש שהם מדברים אפלו עם הגרוע שבגרועים, אף על פי כן נדמה לו כאלו הם רוצים רק לפתות אותו ולהסיתו ולכנס עמו בדרך פשר בעלמא, כדי שלא יפל עוד יותר ויהיה גרוע עוד ביותר רחמנא לצלן. אבל האמת הוא יודע בנפשו פחיתותו ושפלותו ושהשם יתברך רחוק ממנו מאד וכבר אבדה תקותו חס ושלום, וכיצא בחלישות ונפילות כאלו שרוצה הבעל דבר להסיתו ולהדיחו מדרך האמת. אבל אותם שזכו להכלל בתוך הקבוץ הקדוש האוחזין עצמן בהצדיק האמת, הם מאמינים באמת ובאמונה שלמה, כי כל דברי הצדיק והתחזקותו אינם בדרך פשר ופתוי והסתה חס ושלום, רק כך הוא האמת לאמתו.

כִּי בְגִדְלֵי הַשָּׂגָתָם הֶעֱצוּמָה הַשִּׁיגוּ הָאֱמֶת, כִּי רַבִּים רַחֲמֵי וַחֲסָדָיו
 יִתְבָּרַךְ עַד אֵין חֶקֶר וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַלְתִּי יֵדַח מִמֶּנּוּ נִדַּח אֶפְלוּ
 מִי שֶׁכָּבַר נִדַּח לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם. וְכָל הַדְּבוּרִים שֶׁהַצְּדִיקִים מְחַזְּקִים
 אוֹתָנוּ וּמְנַחֲמִים אוֹתָנוּ וּמְעוֹרְרִים וּמְקִיצִים אוֹתָנוּ לִידַע, כִּי עֲדִין
 הַשֵּׁם אֶתָּנוּ וּבְמִקוּמֵינוּ מִמָּשׁ כִּי "מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", לֹא מִלְּבָם
 הוֹצִיאוּ דְבָרִים אֵלֶּה, רַק הֵם דְּבָרֵי ה' מִמָּשׁ וְהוּא יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ
 הוֹדִיעַ לָנוּ הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים הֵלְלוּ עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים וְתִלְמִידֵיהֶם
 הַקְּדוּשִׁים, שֶׁנִּשְׁאַרוּ אַחַר הַסֵּתֶלְקוֹתָם, לִידַע כִּי עֲדִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ לְעוֹלָם עַד יִכּוֹנֵן וַיִּשִׁים אֶת
 יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בְּאָרֶץ. וְלַעֲתִיד לָבוֹא יִזְכּוּ לְרֹאוֹת זֹאת בְּעֵינֵיהֶם
 מִמָּשׁ בְּבַחֲיִנַת "וְנִגְלָה כְּבוֹד הַשֵּׁם וְרָאוּ וְכוּ' כִּי פִי הַשֵּׁם דִּבֶּר" (שָׁם
 אֹת פ"ב מו"ב):

יט צָרִיךְ כָּל אָדָם לִידַע, כְּשֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְרוֹאֶה
 שֶׁהַמְּנִיעוֹת וְהַמַּסְכִּים מִתְּפַשְׁטִים כְּנִגְדוֹ מְאֹד מְאֹד וּבְפֶרֶט כְּשֶׁכָּבַר
 הַתְּחִיל מְעַט וְרוֹאֶה, שֶׁבְּכָל פֶּעַם מִשְׁתַּטְּחִים כְּנִגְדוֹ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר,
 וְלִפְעָמִים רוֹאֶה שְׂאֵחַר כַּמָּה שָׁנִים שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁכָּבַר הַתְּחִיל
 לְהִטְהַר קְצַת חֹזֵר וְנִפְל, וְהַתְּגַבְּרוּ עָלָיו הַתְּאֻזוֹת וְהַרְהוּרִים
 בְּהַשְׁתַּטְּחוֹת עֲצוּם מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלָּן, צָרִיךְ שִׁידַע שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ
 מִהַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁעֲדִין לֹא נִזְדַּכְּךְ מֵהֶם שְׂמֵהֶם כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְהַתְּגַבְּרוֹת, וּמִחֲמַת גִּדְלֵי הַיְּגִיעוֹת שֶׁצָּרִיכִין לָזֶה לְהַפְּשִׁיט מִעֲצֻמוֹ
 הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים בְּשִׁלְמוֹת וְלֹא כָּל אָדָם זוֹכֵה לַעֲמֹד בְּזֶה, מִזֶּה בָּא
 כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁכָּבַר הַתְּחִיל קְצַת בְּעִבּוּדַת
 הַשֵּׁם וְהַתְּחִיל לְטִהַר עֲצֻמוֹ מְעַט, וְאֶפְלוּ אִם כָּבַר עָלָה קְצַת מִדְּרָגָא
 לְדְרָגָא וּבְכָל פֶּעַם נִזְדַּכְּךְ בְּיוֹתֵר, אִף־עַל־פִּי־כֵן יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂאֵחַר־
 כֶּךָ יִחֹזֵר וַיִּתְּפֹשֵׁט עָלָיו כָּל הַתְּאֻזוֹת וְהַרְהוּרִים בְּהַתְּפַשְׁטוֹת יוֹתֵר

לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו מְנִיעוֹת וּמְסַכִּים וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה
 מִחֲמַת שְׁעֵכֶשׁוּ נִתְעוֹרְרִין הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מִמָּשׁ שְׁצָרִיכִין
 לְדַחוֹתָם בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה דִּיקָא שְׁהוּא שְׁעַת גְּמֵר הַבְּרוּר. וְזֶה
 בְּפִרְטִיּוֹת וּבְכֻלָּיוֹת כִּי עַל כָּל הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹר כָּל זֶה שְׁצָרִיךְ
 לְהִתְיַגֵּעַ לְבָרַר אֶת עֲצָמוֹ בְּבִרוּר אַחַר בְּרוּר וְהַבְּרוּר הָאֲחֵרוֹן
 שְׁהוּא בְּחִינַת אֲכִילָה קָשָׁה לְפַעְמִים מְכֻלָּם, כִּי אִזּוֹ צָרִיכִין לְבָרַר
 הַטּוֹב וְלְדַחוֹת הָרַע קִיָּא צוֹאָה שְׁהֵם כָּל הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת
 לְגַמְרֵי אֵל הַחוּץ. וְכֵן בְּכֻלָּיוֹת הָעוֹלָם שְׁעַקֵּר עֲצָם הִיגִיעוֹת שְׁיִישׁ
 עֲכָשׁוּ לְמֵי שְׁרוּצָה לְכַנֵּם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְכָל עֲצָם מְרִירוֹת הַגְּלוּת
 שְׁמִתְגַּבֵּר עֲכָשׁוּ בְּעַקְבָּא דְּמִשְׁיַחָא, הוּא מִחֲמַת שְׁעֵכֶשׁוּ צָרִיכִין
 לְבָרַר תְּכֵלִית הַבְּרוּר בְּשִׁלְמוֹת עַד שְׁתִּהְיֶה גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׁאִין
 אַחֲרֶיהָ גְּלוּת וְהַבְּרוּר הַזֶּה הוּא בְּחִינַת הַבְּרוּר שְׁבַשְׁעַת הָאֲכִילָה
 עֲצָמָה שְׁאִין עַקֵּר הַתְּגַבְּרוֹת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים כַּנֵּ"ל:

עַל כֵּן צָרִיכִין עֲכָשׁוּ מְרִירוֹת וִיגִיעוֹת הַרְבֵּה קִדְּם שְׁזוֹכִין לְדָבָר
 שְׁבִקְדָּשָׁה בְּפִרְט לְזַכָּר וּלְנִקּוֹת אֶת עֲצָמוֹ מִתְּאַוּוֹת וְהַרְהוּרִים שְׁהֵם
 בְּחִינַת קִיָּא צוֹאָה מִמָּשׁ, וְצָרִיךְ עֲתָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּכָל מִינֵי
 הַתְּחִיּוֹת לְבָלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִזֶּה כָּלֵל, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לְגַרְשָׁם מֵאֲתוֹ
 עַל פִּי הַדְּרָכִים וְהַעֲצוֹת שְׁגָלוֹ לָנוּ הַצְּדִיקִי אֲמַת, כִּי כָּבֵר הַקָּדִים
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְפוּאָה לְמַכָּה עַל־יַדֵּי הַסְּפָרִים וְהַעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שְׁנִתְגָּלוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה שְׁעַל־יַדֵּי זֶה יְכוּלִין אֲנַחְנוּ לְהִתְחַזֵּק
 וְלְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ גַם עֲתָה וְלְהַשְׁאֵר עַל עַמְדָנוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ
 אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל פֶּעַם עַד שְׁנִזְכָּה לְהַטָּהֵר לְגַמְרֵי מִהַבְּגָדִים
 הַצּוֹאִים הַנֵּ"ל. כִּי הַטָּהָרָה מְכֻלָּה זֶה הוּא רַק עַל־יַדֵּי הַתּוֹרָה כְּמֵאמֵר
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, כְּנִחְלִים כְּנִחְלִים נְטִיוֹתֵימָה נְחָלִים מֵעַלִּין אֶת
 הָאָדָם מִטְּמֵאָה לְטָהָרָה אִם דְּבָרֵי תּוֹרָה כֵּן (הַלְכוֹת בְּצִיעַת הַפֶּת הַלְכָה

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקעב - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

ה' אות ה' ו' ז':

כ רבים נכשלו ונפלו כשהגיעו סמוך לגמר שלמותם, כי יש שכבר היו אצל פתח הקדשה ובקל היו יכולין כָּבֵר לִכְנוּם אֶל הַקְּדֻשָּׁה בְּשִׁלְמוֹת, אֲךְ חֲזְרוּ מִשָּׁם מִחֲמַת שָׂאז הַתְּפִשְׁטוּ עֲלֵיהֶם הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים כָּל כָּךְ, עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לַעֲמֹד נִגְדָם וְכָל זֶה מִחֲמַת הַנִּ"ל וְעַקֵּר הַתְּקוּן וְהַעֲצָה לָזֶה הוּא עֵסֶק הַתּוֹרָה וְצָרִיךְ הָאָדָם לְהִיּוֹת חָזֵק מְאֹד בְּזֶה לְבָלִי לְהַתְּרֵשׁל מִדְּבַרֵי תּוֹרָה חֵם וְשִׁלּוּם, בְּכָל אֲשֶׁר יַעֲבֹר עָלָיו וְאִזּוּ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו יוֹכֵל לְהַתְּגַבֵּר עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי כָּל הַתְּקוּנִים וְהַבְּרוּרִים דְּקְדֻשָּׁה מִהַתְּחִלָּה עַד הַסּוֹף הַכֹּל רַק עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה (שָׁם אוֹת ל"ח):

כא אי אפֿשר להיִות איש יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמֶּת וְלַעֲבֹד אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּרְאִי כִּי אִם עַל־יְדֵי עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל דְּקְדֻשָּׁה, כִּי הַרְבֵּה הַרְפָּתָקָאוֹת וְעֲלִיּוֹת וִירִידוֹת צָרִיכִין לַעֲבֹר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי שְׁעוֹר. וְאִם לֹא יְהִי עַקְשָׁן גְּדוֹל לְבָלִי לְהַנִּיחַ עַל־יְדֵי זֶה מְעַט עֲבוּדָתוֹ שֶׁהַתְּחִיל, אֲזִי אִי אֲפֹשֶׁר לוֹ שִׁישָׂאֵר עַל עֲמָדוֹ. בְּפֶרֶט בְּשִׁרְוֹצָה לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל, כְּגוֹן לְנִסְעַ וְלָבֵא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁזֶה עַקֵּר קְדֻשָּׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וְהוּא עַקֵּר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר, בְּיִדְאִי אִי אֲפֹשֶׁר לְנִצַּח מְלַחְמָה זֹאת כִּי אִם עַל־יְדֵי עַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד. וְזֶה עַקֵּר הַהַתְּפָאָרוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְּפָאָר בְּיִשְׂרָאֵל, הָעַקֵּר הוּא בְּהַעֲזוֹת וְהַעֲקָשָׁנוֹת שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׁמִפִּילִין אוֹתוֹ בְּכָל פֶּעַם וְהוּא מִתְּחִיב בְּכָל עֵת בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל וְאִינוֹ מְנִיחַ לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוּם אֶפֶן. וְעַקֵּר קְבִלַת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא כָּלֵל הַהַתְּפָאָרוֹת הוּא רַק עַל־יְדֵי זֶה כְּמֵאמֹר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: "מִפְּנֵי מָה נִתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי שֶׁהֵם עֲזִיזִין" וּבְזֶה תְּלוּי כָּל עֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי מִתְּחִלָּה וְעַד סוֹף (הַלְכוֹת בְּרִפְת

הַמִּזְוֶה הַלְכָה ד' אֹת י"ב):

כב צְרִיכִין לִידַע, שְׂכַשְׁמֵם שְׂאִין עֲלֵיהָ לְעוֹלָם כִּי "לְגַדְלָתוֹ אִין חֶקֶר",
 וְעַל כֵּן הַצְּדִיק הָאֵמֶת אַף־עַל־פִּי שְׁזֻכָּה לְתַכְלִית מְדֻרְגָה עֲלִיוֹנָה
 בְּהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אַף־עַל־פִּי־כֵן אִינוֹ מְסַתְּפֵק בְּזֶה וּמְחַפֵּשׁ
 וּמְבַקֵּשׁ לְהַשִּׁיג עוֹד יוֹתֵר, כְּמוֹ כֵּן מִמָּשׁ אִין יְרִידָה לְעוֹלָם, הֵינּוּ
 שְׂאֵפְלוֹ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא בְּמִדְרַגָּה תַּחְתּוֹנָה מְאֹד שְׂאִין לְמַטָּה
 מִמֶּנָּה, אַף־עַל־פִּי־כֵן צְרִיךְ לְחַתֵּר וּלְבַקֵּשׁ עֲדִין אֹלַי יֵשׁ תְּקוּהָ, כִּי
 בְּאֵמֶת אִין שׁוֹם יְאוּשׁ כָּלֵל לְעוֹלָם, כִּי רַבִּים רַחֲמֵיו וַחֲסָדָיו יִתְבָּרֵךְ
 עַד אִין חֶקֶר. אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה כִּי אִם עַל־יְדֵי הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּתַכְלִית תַּכְלִית בְּחִינַת נְקֻדַּת הָעֲלִיוֹנָה, עַל כֵּן הוּא
 יְכוּל לְהֵאִיר הַתְּחִינּוֹת הָאֵמֶת בְּתַכְלִית תַּכְלִית נְקֻדַּת הַתְּחִינּוֹת,
 כִּי כָּל מַה שְׂמַשִּׁיג יוֹתֵר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא גְּדֻלַּת רַחֲמֵיו וַחֲסָדָיו,
 עַל־יְדֵי זֶה הוּא יְכוּל לְהֵאִיר הָאֵמֶת גַּם בְּתַכְלִית דִּיּוּטָא הַתְּחִינּוֹת
 לְעוֹרָרָם גַּם כֵּן שְׂעֵדִין יֵשׁ לָהֶם תְּקוּהָ. אֲבָל צְרִיכִין לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת
 וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים הַרְבֵּה קִדְּם שְׁזוּכִין לְהַתְּקַרֵּב לָזֶה הַצְּדִיק הָאֵמֶת.
 כִּי עֵקֶר הַתְּחִינּוֹת זֶה הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת נְקֻדַּת הָעֲלִיוֹנָה עִם
 הַתְּלִמִּיד שְׂרוּצָה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת נְקֻדַּת הַתְּחִינּוֹת,
 הָעֵקֶר הוּא עַל־יְדֵי בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים שְׂסוּבְלִין בְּשִׁבִיל
 הַתְּקַרְבוֹת אֵלָיו כִּי זֶה עֵקֶר תְּשׁוּבָתוֹ וְתַקּוּנוֹ. וְאַדְרָבָּה, עַל־יְדֵי־זֶה
 בְּעֵצְמוֹ שְׂבָאִין עָלָיו בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים עַל שֶׁהוּא אוֹחֵז עֵצְמוֹ
 בְּהַצְּדִיק הָאֵמֶת, מִזֵּה בְּעֵצְמוֹ רָאוּי לוֹ לְהִבִּין שְׂעֵדִין יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ
 גְּדוּלָּה וְאַחֲרֵית טוֹב. כִּי מֵאַחַר שְׁזוּכָה לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת
 דְּמִים בְּשִׁבִיל לְאַחֵז אֶת עֵצְמוֹ בְּהַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה זֶה עֵקֶר תַּקּוּנוֹ כִּי
 הַצְּדִיק בְּחִינַת נְקֻדַּת הָעֲלִיוֹנָה יְכוּלָּה לְתַקְּנוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא

(בְּרַבַּת הַפְּרוֹת הַלְכָה ה' אֹת י"א):

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקעל ז' זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ז
ז זק נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז

כג עקר ההתחזקות והבקיאות בהלכה של תשובה הנ"ל, העקר הוא על-ידי אמונה שלמה להאמין שהשם אחד ראשון ואחרון ובכל מקומות ממשלתו, וכל מה שעובר עליו ועל כל העולם כלו אור וחשך, לילה ויום, חרבן ובנין-יקשר הכל להשם יתברך שזה בחינת התקשרות נקדה התחונה בנקדה העליונה, ועל-ידי זה יזכה שלא יהא נאבד שום יום מימי חייו ובכל יום יזכה למצא האבדות השיכים לשרש נשמתו (שם אות ט"ו):

כד הצדיקים הם מרכבתו של מקום, וכן כל אחד מישראל כפי תיקון תשובתו כן זוכה להשלים בחינת המרכבה, כמו שכתוב "ועמד כלם צדיקים", רק שצריכין לזה התחזקות גדול מאד בכל אשר יעבר עליו. כי קדם שזוכין לבחינת המרכבה יש בחינת רוח סערה וענן גדול ואש מתלקחת וכו', שהם בחינת כלל הקלפות וסטרא אחרא שמשם נמשכין כל המניעות והתאוות וכו' וחרפות ובזיונות מהחולקים עליו. וכשמתחזק נגד כל זה בבחינת הבקיאות הנ"ל בחינת בקי בעיל בקי בנפיק אז זוכה לתשובה שלמה ולהיות נכלל בכלל הצדיקים שהם מרכבתו של מקום. ומחמת שעקר התחלת התשובה הוא על-ידי ששומע חרפתו ושותק, שעל-ידי-זה נכנע הדם שבחלל השמאלי שבלב שזה בחינת מצות מילה (עין בפנים), על-כך התחלת קדשת המרכבה הוא מבחינת חשמ"ל שהם אותיות ח"ש מ"ל, הינו שעל-ידי השתיקה ששותק על חרפתו, על-ידי-זה נכנע הדם הנ"ל בבחינת מצות מילה ועל-ידי-זה זוכה לתשובה שלמה ולהשיג בחינת המרכבה, עד שזוכה להכלל בהאדם היושב על הכסא:

כה מה שאנו רואים כמה אנשים שהם רשעים גדולים כמה שנים ועוברים עברות גדולות וחרמות רחמנא לצלן, ואחר-כך

נתעוררים בתשובה ונעשים בעלי תשובה גמורים, כמו בא כמה מעשיות כאלה בגמרא ומדרשים ושאר ספרים הקדושים וכמעשה הרבי אלעזר בן דורדיא וכיוצא באלה מעשיות הרבה מאד בכל דור ודור. ולכאורה תמוה הדבר, הלא עברה גזירת עברה וכל מה שעובר עברה יותר הוא נופל ביד הסטרא אחרא ביותר, ומאין בא שלבסוף יתגבר נגד הסטרא אחרא ויחזר בתשובה אך הענין הוא כי באמת בכל אחד מישראל יש נשמה יקרה שיש לה כח גדול לעמד נגד היצר הרע וחילותיו, כי אם לא היה לו כח לעמד נגד היצר הרע לא היה הקדוש-ברוך-הוא נותן לו יצר הרע כזה, כי אין הקדוש-ברוך-הוא בא בטרוניא עם בריותיו, ואין השם יתברך נותן שום מניעות לאדם מה שלא יוכל לעמד בהם:

אך עקר כל החטאים וכל התאוות שהאדם נלכד בהם והעקר תאוות נאוף רחמנא לצלן, שהוא עקר היצר הרע כמאמר רבותינו זכרונם לברכה, העקר הוא מחמת שטות שאינו יודע מכחו, וזה עקר בחינת מחין דקטנות שעל-ידי-זה נופל לתאוות נאוף שהוא כלל כל החטאים רחמנא לצלן, דהינו שנקטן מחו ונחלש דעתו עד שאינו יודע מכחו ונדמה לו שאי אפשר לו לעמד כנגד תאוה זאת, כי עקר הגבורה הוא בלב, ומי שלבו חזק יוכל להתגבר עצמו נגד כל התאוות שבעולם, כמו שראינו כמה צדיקים וכשרים שעמדו בנסיונות גדולות, וכל זה על-ידי חכמתם ודעתם שזה עקר הכח של איש הישראלי, כמו שכתוב: "החכמה תעז לחכם" וכו':

ועל כן ח'כ'מ'ה אותיות כ"ח מ"ה, כי המחין הם מחצות פרוסות בפני תאוות נאוף, רק שהעקר שיאמין בכחו וידע באמונה שלמה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקעו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ר אחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
זמנים "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שֵׁשׁ בְּכַח שְׂכָלוֹ וּמַחוֹ לְעֵמֶד נֶגֶד כָּל הַתְּאוֹת אֶפְלוֹ נֶגֶד תְּאוֹת
נְאוּף. כִּי הַמַּחֲ וְהַשְּׂכָל הוּא הַנְּשָׂמָה, וְהַנְּשָׂמָה שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
אֶפְלוֹ שֶׁל הַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים בּוֹדֵאֵי הִיא יְכוּלָה לְעֵמֶד נֶגֶד כָּל
הָעוֹלָם עִם כָּל הַתְּאוֹת, כִּי אֵין זֶה דֶּרֶךְ הָעֲנוּה לְהַקְטִין כָּחוֹ וְלוֹמֵר
שֶׁאֵין לוֹ נְשָׂמָה גְבוּהָה כְּמוֹ הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים, כְּאֵלוֹ אֵין בְּיָדוֹ כָּלֵל
לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר וְצַדִּיק, כִּי עֲנוּה כְּזוֹ אֲסוּרָה וְהִיא עֲנוּה פְּסוּלָה
וְאֵין זֶה עֲנוּה כָּלֵל רַק מַחִין דְּקַטְנוּת, שְׂצָרִיכִין לְהִתְרַחֵק מִזֶּה מְאֹד,
כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפְלִין לְכָל הַתְּאוֹת וְהָעֵקֶר לְתְּאוֹת נְאוּף כַּנֶּ"ל. רַק
אֲדַרְבָּה, צָרִיךְ כָּל אֶחָד לֹמֵר לְדַעְתּוֹ שֵׁשׁ לוֹ נְשָׂמָה גְבוּהָה מְאֹד.
כִּי הַנְּשָׂמָה שֶׁל הַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים שְׂבִי-יִשְׂרָאֵל גַּם כֵּן גְבוּהָה
וְקְדוּשָׁה מְאֹד וְצָרִיךְ לֹמֵר בְּדַעְתּוֹ, שֶׁאֵין נֶאֱמָה לוֹ לְהִיּוֹת כָּרוּךְ
אַחַר תְּאוֹת חַם וְשָׁלוֹם, מְכַל שֶׁכֵּן לְעֵבֵר אֵיזָה עֲבָרָה חַם וְשָׁלוֹם,
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'" שְׂצָרִיכִין לְהִגְבִּיחַ לְבוֹ בְּדַרְכֵי
ה' וְלִידַע, כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּשֶׁרְשׁוֹ רְחוּק מִעֲבָרוֹת מְאֹד מְאֹד,
וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא בַּעַל כַּח גְּדוֹל לְעֵמֶד נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם עִם כָּל
הַתְּאוֹת, רַק הָעֵקֶר-שִׂיזְכָּה לִידַע מִכָּחוֹ כַּנֶּ"ל: